



Rapport

Datum: 23 september 2005
Rapportnummer: 2005/289

Klacht

Verzoeker klaagt over de handelwijze van het arrondissementsparket te Amsterdam met betrekking tot de invordering van zijn rijbewijs.

Met name klaagt verzoeker er over dat het arrondissementsparket te Amsterdam de op 22 augustus 2002 opgelegde straf van ontzegging van de rijbevoegdheid pas in januari 2004 heeft ten uitvoer gelegd.

Ook klaagt hij erover dat het arrondissementsparket te Amsterdam hem nimmer heeft meegedeeld dat de ontzegging van de rijbevoegdheid pas zou ingaan op het moment dat hij weer over een geldig rijbewijs kon beschikken.

Beoordeling

Algemeen

1. Op 17 januari 1997 heeft een ambtenaar van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland (Wijkteam Autosnelwegen) het rijbewijs van verzoeker ingenomen en daarna naar de gemeente van afgifte - de gemeente Amersfoort - opgestuurd. Verzoeker heeft enige tijd later contact opgenomen met de gemeentesecretarie van de gemeente Amersfoort, teneinde zijn rijbewijs terug te krijgen.

Daar verzoekers rijbewijs op het moment van inname in drie delen uiteen lag, heeft de gemeente Amersfoort het rijbewijs ongeldig verklaard en teruggave geweigerd.

2.1. Bij vonnis van 22 augustus 2002 heeft de politierechter te Amsterdam verzoeker onder meer veroordeeld tot ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen voor de duur van twaalf maanden, wegens rijden onder invloed.

2.2. Nadat verzoeker tegen deze uitspraak hoger beroep had aangetekend en hij dit later weer heeft ingetrokken, heeft de officier van justitie te Amsterdam verzoeker, bij brief van 23 oktober 2003 meegedeeld dat de op 22 augustus 2002 opgelegde ontzegging van de rijbevoegdheid zou ingaan op de eenentwintigste dag na dagtekening van de desbetreffende brief en dat verzoeker zijn rijbewijs uiterlijk op die eenentwintigste dag na 23 oktober 2003 bij het arrondissementsparket te Amsterdam diende in te leveren.

2.3. Door omstandigheden kon de brief van 23 oktober 2003 van de officier van justitie te Amsterdam pas op 27 januari 2004 aan verzoeker in persoon worden uitgereikt.

2.4. Bij brief van 24 februari 2004 heeft verzoeker (respectievelijk zijn raadsman) de officier van justitie te Amsterdam laten weten van mening te zijn dat de opgelegde rij-ontzegging op dat moment reeds was verstreken.

De officier van justitie heeft verzoeker vervolgens te kennen gegeven dat dit standpunt niet juist was en dat verzoeker de opgelegde ontzegging alsnog diende te ondergaan.

3. Verzoeker beschikt vanaf 13 november 2003 weer over een geldig rijbewijs.

4. Verzoeker heeft zich op 31 maart 2004 met bovenstaande klachten tot de Nationale ombudsman gewend.

A. Ten aanzien van de tenuitvoerlegging

I. Bevindingen

1. In reactie op de klacht van verzoeker heeft de minister van Justitie onder meer aangevoerd dat verzoeker bij vonnis van 22 augustus 2002 bij verstek is veroordeeld tot - onder meer - ontzegging van de bevoegdheid tot het besturen van motorvoertuigen voor de duur van 12 maanden. Op 25 september 2002 is deze uitspraak aan verzoeker uitgereikt, waarna hij op 26 september 2002 tegen deze uitspraak hoger beroep heeft aangetekend. Op 8 april 2003 heeft verzoeker het hoger beroep ingetrokken. Op grond van artikel 557, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering (Sv) (zie Achtergrond, onder 4.) kon in de periode 26 september 2002 tot 8 april 2003 geen gevolg worden gegeven aan de uitvoering van de ontzegging.

Nadat verzoeker het hoger beroep had ingetrokken, is het dossier op 16 juli 2003 op het parket retour ontvangen, aldus de minister. De minister liet verder weten dat de kennisgeving ingang ontzegging rijbevoegdheid dateert van 23 oktober 2003. De tussenliggende periode, met daarin enkele schoolvakanties, achtte de minister niet onredelijk lang.

Bij de kennisgeving ingang ontzegging rijbevoegdheid bevindt zich een bijsluiter, waarin uitgebreide informatie over de ontzegging rijbevoegdheid wordt gegeven. Zo wordt hierin ingegaan op de ingang en duur van de ontzegging, de verplichting tot het inleveren van het rijbewijs en de teruggave van het rijbewijs. Op 29 oktober 2003 is vergeefs geprobeerd deze kennisgeving conform artikel 180, derde lid WVV 1994, aan verzoeker in persoon uit te reiken (zie Achtergrond, onder 1.). Verzoeker bleek namelijk niet thuis te zijn en heeft de stukken evenmin bij het postkantoor opgehaald. De akte van uitreiking is op 5 november 2003 teruggestuurd aan het parket. Op 14 november 2003 is opnieuw getracht de kennisgeving aan verzoeker te betekenen. Ook ditmaal bleek verzoeker niet thuis en heeft hij evenmin de stukken van het postkantoor afgehaald. Op 27 november 2003 zijn de stukken wederom op het parket retour ontvangen. Op 27 januari 2004 is het uiteindelijk gelukt de kennisgeving aan verzoeker uit te reiken.

Bij brief van 18 februari 2004 heeft het arrondissementsparket te Amsterdam verzoeker erop gewezen dat hij nog niet had voldaan aan zijn verplichting om zijn rijbewijs in te leveren. Verzoekers juridisch adviseur heeft hierop bij brief van 24 februari 2004

gereageerd. In deze brief stelde de raadsman zich op het standpunt dat voor verzoeker de periode van ontzegging al was verstreken. In reactie daarop heeft het arrondissementsparket te Amsterdam verzoeker bij brief van 12 maart 2004 uitgelegd om welke reden de ontzeggingperiode nog niet was aangevangen, laat staan dat deze al zou zijn verstreken, aldus de minister.

De minister liet verder weten dat het door verzoeker ingestelde hoger beroep tegen het vonnis van 22 augustus 2002 aan de tenuitvoerlegging van de ontzegging van de rijbevoegdheid in de weg had gestaan, terwijl ook het feit dat eerst in januari 2004 de kennisgeving aan verzoeker kon worden betekend, uitsluitend verzoeker kon worden aangerekend.

Daarnaast, zo stelde de minister, was uit onderzoek gebleken dat verzoeker zelf pas op 13 november 2003 opnieuw over een geldig rijbewijs kon beschikken. Op grond van artikel 180, vierde lid WVV 1994 (zie Achtergrond, onder 3.) is hij verplicht dat rijbewijs in te leveren op het parket. Niet is gebleken dat verzoeker inmiddels aan die verplichting heeft voldaan. Zolang verzoeker zijn rijbewijs niet inlevert, wordt de termijn van ontzegging opgeschort (artikel 180, zesde lid WVV 1994; zie Achtergrond, onder 1.).

Afrondend stelde de minister dat het arrondissementsparket te Amsterdam verzoeker diverse keren terzake had geïnformeerd en dat het daarnaast primair aan verzoeker zelf was om duidelijkheid te verkrijgen over de (gevolgen van de) ontzegging van zijn rijbevoegdheid. In dat verband achtte de minister van belang dat verzoeker kennelijk (heeft) beschikt over bijstand van een professionele juridisch adviseur, op wiens weg het ligt verzoeker gedegen en volledig te informeren.

2. In antwoord op een nadere vraag van de Nationale ombudsman, deelde de minister van Justitie bij brief van 22 februari 2005 nog mee dat niet was gebleken dat het arrondissementsparket te Amsterdam in deze zaak tussen 16 juli en 23 oktober 2003 en tussen 27 november 2003 en 27 januari 2004 relevante (en geregistreerde) handelingen had verricht.

3. In antwoord op een tweede serie nadere vragen van de Nationale ombudsman deelde de minister van Justitie bij brief van 17 mei 2005 mee dat het arrondissementsparket te Amsterdam reeds de dag nadat verzoeker op 8 april 2003 het hoger beroep had ingetrokken hiervan op de hoogte was gebracht door middel van een faxbericht afkomstig van het gerechtshof te Amsterdam. Verzoekers strafdossier was op dat moment bij het gerechtshof te Amsterdam, aldus de minister.

Met betrekking tot de te volgen procedure nadat een hoger beroep is ingetrokken, deelde de minister mee dat na ontvangst van de intrekking van het hoger beroep het arrondissementsparket deze melding invoert, waarna automatisch de ontzegging rijbevoegdheid met bijsluiter wordt uitgedraaid. Nadat de stukken zijn gecontroleerd en

gecompleteerd met het vonnis wordt actie ondernomen om de ontzegging aan betrokkene te laten betekenen. Verder deelde de minister nog mee dat idealiter het vonnis bij de stukken wordt gevoegd voordat het wordt betekend, maar dat de aanwezigheid van het vonnis in het dossier strikt genomen niet noodzakelijk is voor het laten betekenen van de ontzegging.

4. In antwoord op een daartoe strekkende vraag van de Nationale ombudsman liet een medewerkster van de Penitentiare Inrichting Haarlem op 6 juni 2005 telefonisch weten dat verzoeker van 13 januari tot 10 februari 2004 in deze inrichting heeft verbleven.

II. Beoordeling

5. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden. Meer in het bijzonder geldt ten aanzien van de tenuitvoerlegging van strafvonnissen dat deze zodra mogelijk worden ten uitvoer gelegd (zie Achtergrond, onder 2.).

6.1. De wetgever heeft in artikel 557 van het Wetboek van Strafvordering (Sv) voorgeschreven dat, voor zover niet anders is bepaald, geen beslissing mag worden ten uitvoer gelegd, zolang daartegen nog enig gewoon rechtsmiddel openstaat, danwel, voor het geval zo'n rechtsmiddel is aangewend, totdat het is ingetrokken of daarop is beslist (zie Achtergrond, onder 3.).

6.2. In dit onderzoek is gebleken dat verzoeker op 26 september 2002 hoger beroep heeft aangetekend tegen de uitspraak van 22 augustus 2002 van de politierechter te Amsterdam. Verzoeker heeft het hoger beroep ingetrokken op 8 april 2003.

Daarmee staat vast dat het arrondissementsparket te Amsterdam niet eerder dan 9 april 2003 mocht beginnen met tenuitvoerlegging van de opgelegde rij-ontzegging.

7. Van belang is dat het arrondissementsparket te Amsterdam na ontvangst op 9 april 2003 van de melding dat verzoeker het hoger beroep had ingetrokken door invoering hiervan in het registratiesysteem automatisch de ontzegging rijbevoegdheid (de Nationale ombudsman verstaat: de kennisgeving van ingang daarvan) had kunnen uitdraaien en laten betekenen. Uit informatie van de minister van Justitie is gebleken dat het voor tenuitvoerlegging niet noodzakelijk, maar wel het meest gunstig was, indien het parket zodra de rijontzegging zou gaan lopen kon beschikken over het vonnis waarbij die straf was opgelegd en het bijbehorende dossier. Het parket heeft gedurende ruim drie maanden de ontvangst van vonnis en dossier afgewacht, maar (ook) na ontvangst daarvan op 16 juli 2003 niet direct een kennisgeving ingang rijontzegging aangemaakt.

De Nationale ombudsman kan de minister niet volgen in zijn standpunt dat de periode van 16 juli 2003 - zijnde de datum waarop het arrondissementsparket te Amsterdam weer kon beschikken over het dossier - tot 23 oktober 2003 en - in mindere mate - de periode van 27

november 2003 tot 27 januari 2004 waarin volgens de minister in deze zaak geen relevante handelingen zijn verricht, gelet op het feit dat deze perioden (deels) vakantieperioden betroffen niet onredelijk lang zijn.

Het is op zich juist dat de eerstgenoemde periode de zomervakantie en de herfstvakantie omvat, terwijl de tweede periode de kerstvakantie omvat. Hoewel een schoolvakantie vrijwel altijd gevolgen zal hebben voor de personele bezetting van een afdeling, kan het niet zo zijn, dat een schoolvakantie aanleiding is voor het gedurende langere periode achterwege blijven van noodzakelijke handelingen in een dossier. Hierbij moet voorts worden opgemerkt dat in het algemeen ook buiten de reguliere schoolvakanties sprake zal zijn van afwezigheid van medewerkers door vakantie en dat het ook in de andere maanden van het jaar enkele weken schoolvakantie is.

Afwezigheid van medewerkers door vakantie kan het gedurende langere tijd onverricht laten van relevante handelingen weliswaar verklaren, maar zeker niet rechtvaardigen.

Geoordeeld wordt dat het arrondissementsparket te Amsterdam onvoldoende voortvarendheid heeft betracht bij het tenuitvoerleggen van de aan verzoeker opgelegde rij-ontzegging.

Op dit onderdeel is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

B. Ten aanzien van de informatieverstrekking

I Bevindingen

1. Verder klaagt verzoeker er over dat het arrondissementsparket te Amsterdam hem nimmer heeft meegedeeld dat de ontzegging van de rijbevoegdheid pas zou ingaan op het moment dat hij weer over een geldig rijbewijs kon beschikken.

2. Ten aanzien van dit klachtonderdeel heeft de minister van Justitie aangevoerd dat bij de op 27 januari 2004 uitgereikte kennisgeving ontzegging rijbevoegdheid een bijsluiters was gevoegd met behulp waarvan verzoeker was geïnformeerd over de gang van zaken bij ontzegging van de rijbevoegdheid. De minister achtte de klacht dan ook niet gegrond.

II Beoordeling

3. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

4. Over de tenuitvoerlegging van een door de rechter opgelegde ontzegging van de rijbevoegdheid heeft de wetgever in artikel 180, derde lid, van de Wegenverkeerswet 1994 (zie Achtergrond, onder 1.) bepaald, dat deze tenuitvoerlegging niet eerder geschiedt dan

nadat de veroordeelde in persoon een kennisgeving is uitgereikt, waarin de veroordeelde wordt geïnformeerd over het tijdstip van de ingang en de duur van de ontzegging, de verplichting tot inlevering van het rijbewijs en het gevolg van het niet inleveren van dat rijbewijs.

5.1. De verzoeker opgelegde ontzegging van de rijbevoegdheid is eerst op het moment dat verzoeker het hoger beroep tegen het vonnis van 22 augustus 2002 had ingetrokken, 8 april 2003, voor tenuitvoerlegging in aanmerking gekomen.

5.2. Het staat vast dat op 27 januari 2004, na twee eerdere vergeefse pogingen verzoeker een kennisgeving ontzegging rijbevoegdheid in persoon is uitgereikt.

Door middel van de bij de kennisgeving gevoegde bijsluiter heeft de officier van justitie verzoeker meegedeeld dat de opgelegde ontzegging van de rijbevoegdheid zou ingaan op de eenentwintigste dag na de betekening van de kennisgeving, zijnde de eenentwintigste dag na 27 januari 2004. Bovendien bevat de bijsluiter correcte informatie over de andere in artikel 180 lid 3 WVV 1994 genoemde onderwerpen.

Daarmee staat vast dat het arrondissementsparket te Amsterdam verzoeker actief en adequaat heeft geïnformeerd over de verdere gang van zaken aangaande de opgelegde rij-ontzegging en zijn rechten en plichten in dat kader. Dat de uitreiking van de kennisgeving en de daaraan gekoppelde informatieverstrekking door middel van een bijsluiter aanmerkelijk eerder dan eind januari 2004 had kunnen en moeten geschieden, doet hieraan niet af.

5.3. Het genoemde vereiste van behoorlijkheid brengt naar het oordeel van de Nationale ombudsman niet mee dat het parket verzoeker in een eerder stadium al *spontaan*, dat wil zeggen los van de kennisgeving, had moeten inlichten over de tenuitvoerlegging van de rij-ontzegging.

Had verzoeker in de maanden na intrekking van het hoger beroep behoefte gehad aan informatie en daarvoor het parket benaderd, dan had het parket hem (wel) moeten voorlichten.

Op dat punt is de onderzochte gedraging behoorlijk.

6. Ten overvloede overweegt de Nationale ombudsman dat het niet het arrondissementsparket te Amsterdam kan worden aangerekend dat verzoeker voorafgaand aan 27 januari 2004 kennelijk ten onrechte heeft verondersteld dat de hem opgelegde rij-ontzegging reeds was verstreken in een periode dat hij in het geheel niet beschikte over een geldig rijbewijs.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het arrondissementsparket te Amsterdam is
gegrond ten aanzien van:

de tenuitvoerlegging van de opgelegde straf van ontzegging van de rijbevoegdheid na
8 april 2003, wegens schending van het vereiste van voortvarendheid.

niet gegrond ten aanzien van:

de informatieverstrekking.

Onderzoek

Op 31 maart 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer R. te
Amsterdam, met een klacht over een gedraging van arrondissementsparket te Amsterdam.
Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van
Justitie, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Justitie verzocht op de klacht te
reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.
Tijdens het onderzoek kregen arrondissementsparket en verzoeker de gelegenheid op de
door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Vervolgens werd verzoeker in de
gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan
betrokkenen. De reactie van de minister van Justitie gaf aanleiding het verslag op een
enkel punt aan te vullen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 31 maart 2004 met bijlagen, waaronder eerdere op deze zaak
betrekking hebbende brieven van verzoeker aan de Nationale ombudsman.

Standpunt van de minister van Justitie van 25 oktober 2004, met bijlagen.

Reactie van verzoeker van 12 november 2004, met bijlagen.

Een brief van 21 januari 2005 van de substituut-ombudsman met een nadere vraag aan de
minister van Justitie.

De antwoordbrief van 22 februari 2005 van de minister van Justitie.

Een brief van 7 april 2005 van de substituut-ombudsman met nadere vragen aan de minister van Justitie.

De antwoordbrief van 17 mei 2005 van de minister van Justitie.

Een telefoonnotitie van een gesprek dat een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman op 6 juni 2005 voerde met een medewerkster van de administratie van de Penitentiare Inrichting Haarlem.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Wegenverkeerswet 1994 (voor zover hier van belang)

Artikel 180

"1. Voor wat betreft de bijkomende straf van ontzegging van de bevoegdheid tot het besturen van motorrijtuigen is artikel 557, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering op rechterlijke uitspraken niet van toepassing.

2. De rechterlijke uitspraak is voor wat betreft de bijkomende straf niet voor tenuitvoerlegging vatbaar, zolang de termijn waarvoor de veroordeelde bij een andere rechterlijke uitspraak de bevoegdheid tot het besturen van motorrijtuigen is ontzegd, nog niet is verstreken.

3. Indien de rechterlijke uitspraak voor wat betreft de bijkomende straf voor tenuitvoerlegging vatbaar is geworden, geschiedt de tenuitvoerlegging niet dan nadat aan de veroordeelde in persoon een schrijven is uitgereikt, volgens de artikelen 587 en 588 van het Wetboek van Strafvordering, waarin het tijdstip van ingang en de duur van de ontzegging, de verplichting tot inlevering van het rijbewijs uiterlijk op dat tijdstip, alsmede het gevolg van niet tijdige inlevering worden medegedeeld.

4. De houder van een rijbewijs is, tenzij het is ingevorderd en niet is teruggegeven, verplicht dat rijbewijs in te leveren op het parket van het openbaar ministerie vanwaar hij het schrijven, bedoeld in het derde lid, heeft ontvangen, uiterlijk op het tijdstip van ingang van de ontzegging.

5. Teruggave van het rijbewijs vindt plaats zodra de termijn van de ontzegging is verstreken.

6. De termijn van ontzegging van de bevoegdheid tot het besturen van motorrijtuigen wordt van rechtswege verlengd met het aantal dagen dat is verstreken tussen het tijdstip waarop het rijbewijs ingevolge het vierde lid had moeten worden ingeleverd en het tijdstip waarop nadien die inlevering heeft plaatsgevonden."

2. Wetboek van Strafvordering (Sv)

Artikel 561, eerste lid

"Voor zover de tenuitvoerlegging is toegelaten, wordt het vonnis of arrest zodra mogelijk ten uitvoer gelegd."

3. Wetboek van Strafvordering (Sv) (voor zover hier van belang)

Artikel 557

"1. Voor zoover niet anders is bepaald, mag geen beslissing worden ten uitvoer gelegd, zolang daartegen nog eenig gewoon rechtsmiddel openstaat en, zoo dit is aangewend, totdat het is ingetrokken of daarop is beslist.

2. Is een mededeling als bedoeld in artikel 366 voorgeschreven, dan kan de tenuitvoerlegging van het vonnis of arrest geschieden na de betekening van die mededeling. Bij vonnissen of arresten bij verstek gewezen, waarbij zodanige mededeling niet behoeft te geschieden, kan de tenuitvoerlegging geschieden na de uitspraak. Door verzet, hoger beroep of beroep in cassatie wordt de tenuitvoerlegging geschorst of opgeschort."

4. Handleiding ontzegging bevoegdheid tot het besturen van motorrijtuigen, van het College van procureurs-generaal. (datum inwerkingtreding 01-05-2000), voorzover hier van belang

"SAMENVATTING

Deze handleiding beschrijft hoe in de praktijk invulling gegeven wordt aan art. 180 WvW 1994.

EXECUTIE

1. De ingangsdatum van de OBM

De redactie van art. 180 WvW 1994 vraagt om een actievere rol van het OM. De officier van justitie moet immers ingevolge het derde lid van dit artikel een brief gaan concipiëren waarin aan veroordeelde duidelijk wordt gemaakt op welk moment de OBM zal ingaan. Deze brief zal in persoon moeten worden uitgereikt, waarbij de betekeningvoorschriften van de artt. 587 en 588 WvSv in acht moeten worden genomen.

De brief moet de volgende aspecten bevatten:

de ingangsdatum,

de duur van de OBM,

de verplichting tot inlevering van het rijbewijs en

het gevolg van niet tijdige inlevering bevatten.

Aanbevolen wordt in die brief geen tevoren vastgestelde datum op te nemen, maar een ingangsdatum die is gekoppeld aan de datum van de betekening in persoon. Vanuit administratief oogpunt heeft de 21ste dag na betekening van de brief de voorkeur.

Omdat de wet stelt dat de OBM gaat lopen nadat de kennisgeving is betekend, zal in het geval van een ingevorderd rijbewijs de OBM niet gaan lopen als de betekening niet (tijdig) lukt.

(...)

Toelichting

Met de release van september 1999 zijn de formulieren in COMPAS aangepast. Hoewel uniformiteit in de werkwijze voorop staat, blijft voor parketten - via hun eigen applicatiebeheer - de mogelijkheid bestaan om de tekst van de formulieren op de ter plaatse bestaande situatie aan te passen.

In ROMA moet zowel de ingangsdatum van de OBM (de 21ste dag na de betekening in persoon) alsmede de vermoedelijke einddatum worden ingevoerd. Uitdrukkelijk zij opgemerkt, dat niet de ontvangst van het rijbewijs moet worden afgewacht.

Is er reeds sprake van een lopende OBM van het eigen parket, dan kan bij het bepalen van de ingangsdatum gewoon worden aangesloten bij de aflooptdatum van de vorige OBM.

Loopt een OBM van een ander parket, dan moet een brief naar dat parket gestuurd worden met het verzoek om na afloop van die OBM het rijbewijs door te sturen.

(...)

2.3. Moment van inleveren van het rijbewijs

2.3.1. Algemeen

Het rijbewijs moet door betrokkene (of eventuele een gemachtigde) op het parket worden ingeleverd. Om schuldvragen bij vermissing uit te sluiten, moet in alle gevallen een

ontvangstbevestiging worden afgegeven.

Nadat het rijbewijs op het parket is ingeleverd, wordt het rijbewijs ook aldaar bewaard tot de OBM is afgelopen. Na afloop wordt het rijbewijs weer aan betrokkene teruggegeven tenzij een opvolgende OBM gaat lopen, waarbij het rijbewijs moet worden doorgezonden naar het opvolgende parket van executie, dan wel naar het Centraal Bureau Rijvaardigheden (in het kader van een schorsing van het rijbewijs), dan wel naar het Centraal Justitieel Incasso Bureau (in het kader van het dwangmiddel rijbewijzen).

Daarnaast blijft de bevoegdheid tot het innemen van het rijbewijs van artikel 161 WVV 1994 bestaan.

(...)

2.3.2. Het niet of te laat inleveren van het rijbewijs

Het moment van inleveren is ingevolge art. 180, zesde lid, van wezenlijk belang voor de duur van de van de OBM, immers wordt de OBM *verlengd* met de periode dat betrokkene zijn rijbewijs (na de ingangsdatum van de OBM) niet heeft ingeleverd.

Toelichting

Indien het rijbewijs te laat wordt ingeleverd, zal niet de ingangsdatum maar de einddatum moeten worden aangepast. Het aantal dagen dat het rijbewijs te laat is ingeleverd, wordt opgeteld bij de einddatum..."